

TELEFONSAMTALE MED GERD.

Kl. 2250 ringte en pike og sa at hun var "Gerd", som var ettersøkt som vitne i saken mot Fredrik Fasting Torgersen. Til å begynne med ville hun ikke opplyse etternavnet sitt av hensyn til familien. Det lykkedes imidlertid å få henne til å fortelle at hun het Gerd Gundersen, men om dette er riktig er et annet spørsmål. Det var ikke mulig å få henne til å oppgi noen adresse. Av hensyn til familien ville hun ikke at politiet skulle oppsøke henne. Hun ønsket heller ikke å møte på Kriminalavdelingen da hun var redd for journalistene.

Rapp.skr. lovet henne at hun skulle bli holdt anonym, men hun vegret seg likevel. Hun ble også anmodet om å oppgi et møtested slik at hun kunne bli hentet uten at det ville vekke noen oppsikt. Dette ble foreholdt henne flere ganger, men hun avslo hele tiden. Under samtalen antydte hun at hun muligens kunne komme forutsatt at hun ble holdt anonym, men hun brøt samtalen uten å gi noe bindende tilsagn. Det er således grunn til å anta at hun ikke vil møte.

Under samtalen gjentok hun flere ganger at hun hadde vært sammen med Fredrik Fasting Torgersen drapskvelden, men hun sa ikke når hun hadde møtt ham. Hun snakket om at hun hadde vært i Tore Hunds veg 24, og at hun hadde vært på Fredriks værelse i annen etasje. Da de reiste fra Tore Hunds veg hadde Fredrik kjørt henne på sykkel ned i byen. Hun gjentok flere ganger at Fredrik ikke hadde begått drapet.

Rapp.skr. foreholdt "Gerd" hvor viktig det var at hun kom og avgå forklaring slik at mistanken mot Fredrik eventuelt kunne bli avkreftet, men hun mente at det måtte være nok når hun avga forklaring i telefon. Det var ikke mulig å få henne til å forstå at forklaringen måtte nedtegnes og underskrives slik at den var i lovlig former for at den skulle være av noen betydning for saken.

Vedkommende "Gerd" ringte fra en telefonboks.

Rapp.skr. oppfatning er at det er grunn til å se på hendelsen med en viss skepsis. Under hele samtalen, som antagelig varte i omlag 2 min., hadde rapp.skr. inntrykk av at "Gerd" virket oppskaket og nærvøs.

F. Kirkemo